

Transskription af:

Obscuritas

**6:2 Hypnosemordene: Hvem førte Palle
Hardrups hånd?**

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: Frederik Strand, museumsleder, Politimuseet, og Poul
Grinder- Hansen

Redaktør: Troels Donnerborg

Speaker1: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores Tid.

Fortæller: Vi er i året 1951. På Nørrebrogade i København er det koldt. Sneen dækker stadig gaderne. Selvom kalenderen siger 29. marts. I Landmandsbanken, i nummer 58 er det en helt almindelig stille og rolig formiddag. Klokken nærmer sig 10:35. Der er enkelte kunder i banken. De ansatte står på deres sædvanlige pladser og udfører deres sædvanlige arbejdsopgaver, da en ung mand træder ind i banken. Han er iført en kedeldragt, og under armen har han en mappe. Der er et sært fravær i hans øjne. Den unge mand trækker med en hurtig bevægelse en pistol op af lommen og uden varsel som i en form for trance sigter han og skyder.

Louise Lindblad: Du lytter til Obscuritas.

Frederik Strand: 58. Det er der

Louise Lindblad: Ja, det er det.

Det her er en helt ny sæson, hvor vi dykker ned i seks okkulte mordsager. Det er lige her, at Palle Hardrup står sådan 20 minutter i 11 cirka.

Frederik Strand: Det er her han står 20 minutter i 11. Og det er jo så her, han umiddelbart, efter har stået herude i ganske kort tid, går ind og skriver sig ind i kriminalhistorie, og virkeligheden Danmarkshistorien.

Louise Lindblad: Vi begynder med en af danmarkshistoriens mest gådefulde og mystiske mordsager. Et bankrøveri, der ender med et dobbeltdrab og spørgsmålet: Hvem førte egentlig morderen Palle Hardrups hånd?

Frederik Strand: Ja, her ser vi to våben, to pistoler.

Louise Lindblad: Er det pistolen til højre, som Palle Hardrup brugte?

Frederik Strand: Ja, altså pistolen til højre, som hænger sådan, som ikke peger direkte imod os, det er Palle Hardrup pistol, og det kan man se af den seddel, som hænger på den, hvor der var det angivet at det er Hardrups pistol. Så den anden pistol, der peger direkte ud imod os, den tilhører en anden af hovedpersonerne fra sagen, nemlig Bjørn Schouw Nielsen.

Louise Lindblad: Og Frederik, uden at afsløre for meget... Men hvis du kan tease lidt, altså hvad er det for en sag, vi skal til at dykke ned i?

Frederik Strand: Ja, den sag vi skal til at dykke ned i, det er en af de mest specielle drabssager, som vi overhovedet har haft i Danmarkshistorien. Og den er enestående, i ikke bare dansk historie, men også i europæisk historie. Ja, man kan faktisk sige, at den er enestående i verdenshistorien. Jeg er ikke stødt på tilsvarende drabssager overhovedet i det materiale, som jeg har arbejdet mig igennem i mine snart 15 år her på Politimuseet.

Louise Lindblad: Okay, prøv lige og luk øjnene. Forestil dig en fængselscelle. En helt buldermørke celle. Du kan kun se silhuetterne af to mænd, der sidder over for hinanden. Det er lige derinde i fængselscellen, at den her historie begynder.

Frederik Strand: Ja, der sidder to, kan man vel roligt sige, særprægede personer over for hinanden. Den ene er en ung mand, han hedder Palle Hardrup og den anden er en midaldrende mand, og han hedder Bjørn Schouw Nielsen og begge to, de sidder i en fængselscelle, fordi de har haft en tilknytning til den tyske besættelsesmagt. Palle Hardrup, han har været en del af det, der hedder HIPO, altså det tyske, Hilfspolizei og Bjørn Schouw Nielsen, han har været en del af Frikorpset. Det vil sige, at han har været udsendt til Østfronten, dog kun i ganske kort tid. Men han har været ovre og tjene tyske interesser i Østeuropa, og fordi de har været engageret med besættelsesmagten, så har de efterfølgende i forbindelse med retsopgøret fået nogle straffe, som de på det tidspunkt afsoner i Horsens Statsfængsel.

Louise Lindblad: Det er midt om natten, men Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen er lysvågen. De sidder over for hinanden i celle nummer 303. De har arbejdet hårdt og længe på at gøre sig klar til rejsen, de nu skal på indtil et fjernt sted i sindet, hvor åndelige kræfter venter på at føre dem videre af en hemmelig vej.

Frederik Strand: Ja, her kommer vi ind på noget af det, som er meget specielt ved denne sag. Altså de her to mænd, de sidder og laver nogle øvelser. De sidder og hypnotiserer hinanden. Det er sådan, at Bjørn Schouw Nielsen, han har tidligere beskæftiget sig en del med hypnose, og det har videregivet til Palle Hardrup, og han har også begyndt at interessere sig for hypnose. Så de sidder og udøver hypnose på hinanden. De laver også andre ting. De laver yoga på det her tidspunkt og yoga osv. Mærkelig, mystisk eller sådan lidt okkult noget. Men de sidder altså laver hypnose. De laver også yoga og det sidder de altså laver om natten og rundt omkring i fængsler taler man også om, at det her er noget. Det er noget mærkeligt noget, og man taler om, at Bjørnskov Nielsen, som jo er den ældre part. Her kan man sige, at han på en eller anden måde har fået en mærkelig magt over den unge Palle Hardrup.

Louise Lindblad: Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen lærer ikke bare at dyrke yoga og meditation. De lærer det på et højt plan. Og efterhånden lige så stille begynder selve nummer 303 at rumme mere end bare to mænd af kød og blod. Den rummer også en skytsånd, de kalder den X.

Frederik Strand: Man kan sige, at en gren af nazismen indeholdt jo en fascination af det okkulte. Altså, man kan sige, at hele denne ariemystik, som for eksempel gjorde sig gældende inden for SS-organisationen, hvor man havde en eller anden fascination af ældre nordisk mytologi, og man jagtede oprindelsen på det ariske folk og tog til Tibet og den slags ting, altså der var et eller andet okkult, mystisk, som gjorde sig gældende.

Louise Lindblad: Langsomt begynder den her skytsånd at overtage den unge Palle Hardrups sind. Faktisk så meget, at da han bliver prøveløsladt fra fængslet i 1949, så er det næsten som om, at Palle Hardrup ikke længere eksisterer.

Frederik Strand: Efter løsladelsen, så kommer han så ud, at han bliver ansat på en fabrik, hvor han arbejder. Han er jo gift og bor i en lille lejlighed sammen med sin kone og lever i det hele taget et et meget stille og roligt liv, indtil han møder Bjørn Schouw Nielsen. Og Bjørn Schouw Nielsen og ham finder sammen igen, efter de begge to er kommet ud af fængslet.

Louise Lindblad: De finder sammen igen efter de begge to at komme ud af fængslet hver. Hvad laver de nu?

Frederik Strand: Ja, de har to store interesser. Dels er der interessen for det okkulte, det vil sige især hypnose. Og udover det, så er der også en interesse for, hvad vi kan kalde nogle elementer af nazismen. Det er sådan, at de laver et nyt parti, som har dels en socialistisk side, kan vi godt kalde det, dels trækker på nogle reminiscenser fra nazismen, og de laver dette parti sammen med en gammel nazist kendt nazist, der hedder Ejner Vaaben. Så det er et af deres store indsatsområder. Det er det, de bruger meget tid på er at få stablet dette politiske parti på benene, og dette politiske parti skal senere blive trukket frem som et motiv i forhold til de forbrydelser, som de begår.

Louise Lindblad: Det er den 29. marts 1951. På et tidspunkt så er det jo, at Palle Hardrup tager den pistol der i hånden.

Frederik Strand: Det er rigtigt, da han tager pistolen her med, og udover det, så ifører han sig også en form for dragt, sin arbejdsdragt, sådan en Kansasdragt, hvis folk kan huske det. Sådan en heldragt tager han på, og så har han også iført sig skibriller. Og i denne udklædning her, der går ned af Nørrebrogade. Eller faktisk er det sådan, at han cykler. Han cykler ned af Nørrebrogade og sætter sin cykel, og så står han foran banken og går ind.

Louise Lindblad: Vi befinder os i efterkrigstidens København i formiddagstimerne. Gaderne er dækket af sne. Der ligger sne på gaderne. Det er væsentlig koldere, end det er i dag.

Frederik Strand: Væsentlig koldere end der er i dag, så det er stadigvæk vinter, da det her det finder sted. Nu går vi jo her i. Der var lidt mere forårsstemning nu kan man godt sige. Det har været vinter. Det har været koldt, og det har måske også været en stemning på post-Anden Verdenskrig, på en eller anden måde. Der har været en tristesse stadigvæk, som præger besættelsen. Sådan noget måske lidt gråt. Det har der stadigvæk været. Vi skal være opmærksomme på, at vi taler stadigvæk om et fattigt samfund og et mangelsamfund på dette tidspunkt, som er præget af besættelsestiden.

Louise Lindblad: En ung mand kommer cyklende op ad Nørrebrogade. Han er iført en kedeldragt. På styret hænger en brun mappe i en hank. Hans hud er glat og håret nydeligt friseret i en sideskilning. Ved første øjekast ser han ganske almindelig ud, men kigger man godt efter, kan man se det. Det er i blikket, fraværet.

Frederik Strand: Og alt det, vi ser her med shawarma, og hvad der ellers er af dufte. Det var mærkeligt at tænke på, men det var os overhovedet ikke dengang. Hele det her, hvad vi kalder islæt af fremmede kulturer, som som Nørrebro jo var præget af, altså alt det var jo ikke til stede på dette tidspunkt, så det er meget interessant at tænke på.

Louise Lindblad: Ja, der står et nummer her. Hvad står der, 58, så det er her.

Frederik Strand: Yes, hvis du ser der.

Louise Lindblad: Ja, det er det. Folkekirkens Nødhjælp, Wefood, der ligger der i dag... Da Palle når frem til nummer 58, svinger han benet over cyklen og stiller den op af muren til Landmandsbanken. Og så træder han ind.

Frederik Strand: Men lad os gå indenfor. Ja, det er jo så her han træder ind i slutning af marts 1951, klokken er omkring 20 minutter i 11, og det er sådan, at han har, siger nogle af vidnerne efterfølgende et vildt blik i øjnene på en anden måde, ligesom han lidt udenfor for sig selv.

Louise Lindblad: Et par skridt inden for døren trækker Palle Hardrup pistolen op af lommen og affyrer et skud op i loftet.

Frederik Strand: Og så lægger han en taske på bordet. Han har tasken med, han har en pistol i hånden, og han råber sådan omkring sig og siger, at de skal fylde tasken med penge.

Louise Lindblad: Han kaster så sin mappe hen til den ansatte, der sidder i kassen. Den ansatte forholder sig afventende bare i nogle sekunder, men længe nok til at Palle retter pistolen mod ham og skyder. Så vender han sig om. Bag ham har de fleste nået at søge dækning, men ikke bankbestyreren. Nærmest uden varsel, som i en form for trance, retter Palle pistolen mod ham og skyder så igen.

Frederik Strand: Og ja, og rammer så uheldigt, at hvad man kan sige, at de jo begge to efterfølgende afgår ved døden.

Louise Lindblad: De dør begge to dem han rammer?

Frederik Strand: Begge de personer, han rammer, de dør efterfølgende. Det er ret sjældent, at man også ser bankrøverier med to døde som følge. Så det er en voldsom begivenhed.

Louise Lindblad: Hvad gør Palle Hardrup så, da han har skudt omkring sig herinde, ramt to?

Frederik Strand: Ja så gør han det, at han flygter ud af bygningen.

Louise Lindblad: Han går ud af døren her. Og så holder den cykel, han kom på op af muren.

Frederik Strand: Da den holdt op ad muren, og han tager cyklen. Og så krydser han ligesom gaden her over mod Griffenfeldsgade, og den kører han så ned af. Og der er flere omkring ham, som er opmærksomme på hvad der er sket, og som til dels forsøger at stoppe ham. Men nede omkring nummer 38, Griffenfeldsgade nummer 38, sætter han cyklen, og så går han ind i etage opgangen, og der sætter han sig og bliver egentlig bare siddende.

Louise Lindblad: Selv om nummer 38 stadig om den bygning stadig eksisterer, eller hvad gør det?

Frederik Strand: Når vi nu siger stadig eksisterer, så skyldes det jo, at Nørrebro har været udsat for en ret omfattende bysanering omkring slutningen af 70'erne og begyndelsen af 1980'erne, så en del bygninger er blevet revet ned, blandt andet Griffenfeldsgade. Nå skal vi lige se...

Louise Lindblad: 28. Så det er lidt længere nede.

Frederik Strand: Ja og der kan vi se, der kan du løbe ind i problemer.

Louise Lindblad: Ja, det kan jeg godt se.

Frederik Strand: 30-38, ja, desværre.

Louise Lindblad: Nå, den er revet ned... Men det har været på den her..

Frederik Strand: Lige her i området.

Louise Lindblad: Så vi kom til at Palle Hardrup går ind i opgangen i nummer 38 og sætter sig ned. Hvad sker der så?

Frederik Strand: Ja, han sætter sig ned og bliver siddende. Og politiet rykkede ud, og de rykker ud fra stationen 6, altså dér, hvor Politimuseet ligger nu. Så der kommer politiet simpelthen med alt, hvad de har og så hurtigt som muligt ned imod banken her, og derfra får de jo så at vide, for der er masser af vidner til, hvad der er foregået. Der får de at vide, at gerningsmanden er kørt herved til Griffenfeldtsgade nummer 38, og der kører de så hen, og så går de simpelthen ind i opgangen, og der henter de, Palle Hardrup.

Louise Lindblad: Og hvad er det for en ung mand, de møder derinde i opgangen? Hvordan opfører han sig?

Frederik Strand: Ja, altså, det er i mødet med denne unge mand, at alle historierne faktisk begynder at opstå også. For sagen er den, at politifolkene de henter bare Palle, han gør ikke modstand, sætter sig til modværge på nogen som helst måde. Tværtimod så er en helt rolig og har nærmest en eller anden form for fraværende eller afklaret blik i øjnene. Nogle taler om man har sådan et eller andet fredfyldt skær over sig. Der er et meget berømt fotografi af ham, også lige hvor han lige er blevet taget, hvor man kan se, at han sådan ser næsten sådan. Stille og rolig. Hans eneste glade ud. Der er et eller andet fredfyldt over ham, så det er i hvert fald en rolig, procentvis afbalanceret, fredfyldt ung mand, som på ingen måde laver spektakler. Som politiet afhenter.

Louise Lindblad: Undrer det dem, at han har den opførelse, han har?

Frederik Strand: Ja, fra starten af er der en ja forundring, at man synes, det er mærkeligt, at han agerer på den måde efter det han har begået, en meget, meget voldsom forbrydelse, og så giver han på denne rolige, afklarede facon, og det undrer politifolkene allerede fra starten.

Louise Lindblad: Siger han noget selv Palle Hardrup umiddelbart efter anholdelsen?.

Frederik Strand: Ja, han nævner... Altså man spørger, om han kan erklære sig skyldig i forbindelse med røveriet, og til det svarer han ja, han lægger alle kort på bordet og benægter ikke, at det er ham, der har begået denne voldsomme forbrydelse. Men han siger samtidig, at det var skytsånden, der ligesom stod bag, der fik ham til at gøre det.

Louise Lindblad: Skytsånd?

Frederik Strand: Han begynder at nævne det her omkring en skytsånd, og det får politifolkene til at undre sig endnu mere. For hvad er det for noget? Hvorfor nævner han pludselig en eller anden højere magt, eller hvad vi nu kan kalde det, har fået ham til at begå forbrydelsen? Det overvejer man, og det er man selvfølgelig forundret og forbløffet over, og meget hurtigt, så begynder man at tale om, at den unge mand er psykisk syg.

Louise Lindblad: Den berømte psykiater Max Schmidt bliver sat på sagen, og han befinder sig på herrens mark. Han kan ikke blive klog på Palle Hardrup. Den her unge mand, som lige har myrdet to uskyldige, og som bliver ved med at fable om en eller anden skytsånd, samtidig med at han virker helt rationel og fattet. Men efter længere tids overvejelser kommer mentalerklæring. Max

Schmidt erklærer Palle Hardrup for paranoid skizofren. Så det var derfor, at han taler om en skytsånd, eller hvad?

Frederik Strand: Ja præcis, og man kan sige at den sag, er jo sådan set afklaret på sæt og vis. Men der er en anden historie, som kører i et spor ved siden af, som indikerer noget andet kan være på spil. Fordi sagen er den, at Palle Hardrup er kommet kørende på en cykel, og den cykel er der en mand, der ringer ind omkring. Og den mand hedder Bjørn Schouw Nielsen, og han siger, han ringer dagen efter, at forbrydelsen har fundet sted, og han siger, at den cykel, som Palle Hardrup har kørt på, det er hans cykel.

Louise Lindblad: I begyndelsen af 1952, sker der noget, der vender det hele på hovedet.

Frederik Strand: Ja, altså, der sker det, at Palle Hardrup trækker sin tidligere beskrivelse tilbage, og han nævner, at skytsånden, som han jo hele tiden har talt om, den har faktisk en mere konkret karakter. Det er nemlig Bjørn Schouw Nielsen. Så den som den højere magter har fået ham til at begå denne forbrydelse her, det er en helt konkret person, nemlig Bjørns Schouw Nielsen, som er hans ven og på en måde tidligere politiske samarbejdspartner.

Louise Lindblad: Hvad stiller politiet op med de nye informationer?

Frederik Strand: Altså, man kan sige, de her ny information, og det er faktisk en form for bombe, fordi den stiller spørgsmålstejn ved de retspsykiatriske undersøgelser også i hvert fald en del af det spor, som politiet tidligere har lagt med, at Palle Hardrup var psykisk syg og så videre. Det spor bliver ligesom revet op med denne nye forklaring fra Palle Hardrup side, og det betyder også, at den tidligere retspsykiatriske undersøgelse må forkastes. Der må laves en ny, og den undersøgelse, der munder ud i, at det her bomben rigtig kommer til at udfolde sig. Den munder ud i, at Palle Hardrup ikke er paranoid skizofren, men at han har været udsat for påvirkning, herunder hypnose fra Bjørn Schouw Nielsen i forbindelse med bankrøveriet.

Louise Lindblad: Og her opstår der jo 100 spørgsmål i mit hovede, fordi kan man godt tage det med i retten for eksempel? Hvordan beviser man hypnose? Kan man overhovedet begå, eller kan man overhovedet påvirke nogen til at eller hypnotisere nogen til at begå et mord?

Frederik Strand: Ja, spørgsmålene er virkelig legio her må man altså bare sige. Så der er så mange spørgsmål, man kan forsøge at forklare i hvert fald nogle af dem. Og sagen er jo enorm omdiskuteret, for at sige det ligeud, men altså, det man gør er, at man udsætter selvfølgelig både Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen fra alle mulige former for undersøgelser og eksperimenter. På et tidspunkt laver man et stort eksperiment, hvor man laver hypnoseforsøg med Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen osv. Og hvor alle mulige tilskuere kan se på, at hypnosen bliver foretaget. Så man ved jo godt, at man kan lave hypnose på folk, og det bliver også dokumenteret faktisk i nogle af de eksperimenter, som bliver lavet med Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen.

Det, der er det helt store spørgsmål i denne forbindelse er, om man kan hypnotisere nogen til at begå en forbrydelse og også lave og fortsat hypnose, så forbrydelsen bliver begået mange timer efter, at den første hypnose har været foretaget. Altså, det er jo det komplicerede i forbindelse med denne her sag her. Men man forsøger at påvise det ved selv at lave forskellige hypnoseeksperimenter.

Louise Lindblad: Og hvad siger Bjørn Schouw Nielsen? Hvad er hans udlægning?

Frederik Strand: Ja, altså Bjørn Schouw Nielsen, han benægter alt, men han er også ret snu. Bjørn Schouw Nielsen er ikke en ukompliceret person, han er en historie for sig selv. Bjørn Schouw Nielsen han siger: " Ja, jeg har nok udøvet hypnose på Palle Hardrup." Det benægter han jo overhovedet ikke. Det har de jo gjort i fængselscellen og alle mulige andre sammenhænge. Men han siger, at den hypnose, han har udøvet, har slet ikke haft til formål at få Palle Hardrup til at til at udføre bankrøveriet, og det har han heller ikke kapacitet til. Det strækker hans hypnose overhovedet ikke til. Men han siger så. Han har dog nok måske et moralsk ansvar for det, som Palle Hardrup har gjort, fordi Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen har talt om at lave det politiske parti. Og dertil har de penge. Og der har Bjørn Nielsen også ligesom sagt Vi behøver de her penge her, og på den måde har han måske presset på i forhold til Palle Hardrup. Men Bjørn Schouw Nielsen insisterer på, at han kun har et moralsk ansvar og ikke et konkret ansvar i forhold til det, der har fundet sted.

Louise Lindblad: Hvorimod at Palle Hardrup, han mener 100%, at det er Bjørn Schouw Nielsen, der har hypnotiseret ham til at gøre det. Altså at det var ude af hans hænder. Det var ikke hans frie vilje.

Frederik Strand: Ja, Palle Hardrup, han insisterer på, at der var tale om hypnose, og han insisterer også på, at Bjørns Schouw Nielsen stadigvæk har en hypnotisk kontrol over ham og har lagt nogen form for nærmest låsemekanismer ned over hans mentale virke. Og det er faktisk sådan, at han siger, at af og til kan mærke den kontrol, når de går rundt inde på politigården. Så er der sat sig nogle X'er op, de x'er, de er så ligesom malet rundt omkring på politigården, og de x'er, de aktiverer fortsat, siger Palle Hardrup. En eller anden form for hypnotisk tilstand, som han bliver sat i.

Louise Lindblad: Hvorfor er der x'er på politigården.

Frederik Strand: Godt spørgsmål. Det er i hvert fald det, siger det, vi hævder Palle Hardrup. Og man kan også. Man finder faktisk også rundt omkring noget, der kunne antyde et form for x eller kryds derinde, om det så er Bjørns Schouw Nielsen, der har sat det, eller andre, hvad der ligger bag det her, det er jo et godt spørgsmål. Men i hvert fald er så hævder Palle Hardrup, at sådan noget stadigvæk gør sig gældende, at der stadig er en hypnotisk kontrol, og det tager man faktisk også forbehold for senere under retssagen. At Bjørn Schouw Nielsen måske fortsat har en hypnotisk kontrol over Palle Hardrup, og derfor er det sådan helt konkret fysisk i forbindelse med

retssagen. Der sætter man jo politifolk op mellem Palle Hardrup og Bjørn Schouw Nielsen, så de ikke har direkte øjenkontakt, fordi man frygter, at Bjørn Nielsen dermed vil kunne få kontrol over Palle Hardrup og få ham til at sige et eller andet, som er forkert.

Louise Lindblad: Endelig i 1954 falder dom i sagen, og den er klar. Og for mig virkelig, virkelig overraskende. Dommen lyder på, at Bjørn Schouw Nielsen har påvirket Palle Hardrup på forskellig vis, blandt andet med hypnose til at begå bankrøveriet. Bjørn Schouw Nielsen bliver derfor idømt livsvarigt fængsel, mens Palle Hardrup får en forvaringsdom. Kunne Bjørn Schouw Nielsen virkelig som en anden marionettefører bruge sine okkulte evner til at få Palle Hardrup til at begå bankrøveriet og de to mord? Var det en slags udefrakommende kraft, der førte Palle Hardrups hånd den dag på Nørrebrogade? Eller er alt det her i virkeligheden en af danmarkshistoriens måske største justitsmord? Det er en vild sag. Det er det bare. Det er en helt vild sag. Der var også en detalje, som jeg læste, som jeg bare lige studsede over. De der to bankansatte, der blev slået ihjel, blev ramt. Så vidt jeg har forstået det næsten samme sted. Altså, nu ved jeg ikke, hvor meget erfaring jeg havde med skydevåben. Men, men hvis man skulle tro på det her med, at der var en anden kraft, der havde taget over. At han rammer dem præcis samme sted, og at de og han rammer dem så med så dødelig præcision som han gør, synes jeg også, at sådan en lidt uhyggelig detalje på en eller anden måde.

Frederik Strand: Ja, det er også mærkeligt, at man kan sige, at Palle Hardrup har jo noget skydeerfaring. Det skal man lige være opmærksom på, fordi han har været en del af Hipo, og det har de i hvert fald fået noget erfaring med. Mænd med skydevåben og også haft en eller anden form for skydeøvelser. Hvor omfattende det har været, det ved jeg faktisk ikke. Men, men, men.

Louise Lindblad: Han har haft en pistol i hånden før, så det er ikke...

Frederik Strand: Han har haft en pistol i hånden før, og han har også været involveret i nogle skudvekslinger under besættelsen, så han har faktisk prøvet det før, Palle Hardrup. Man glemmer tit ved Palle Hardrup, at han faktisk har været en del af Hipo. Det er jo også sådan en vild historie, fordi Hipo er noget det mest hadede, der overhovedet er under besættelsen, og det er han faktisk en del af og på en anden måde. Og det er jo lidt interessant i forbindelse med hele retssagen, og hvad der nu ellers er der. Det er nemlig meget, meget mærkeligt, at Palle Hardrup bliver fremstillet som en uskyldighed.

Louise Lindblad: Altså hvis nu Bjørn Schouw Nielsen er fuldstændig uskyldig. Altså at det her er et justitsmord, der er foregået. Hvad skulle Palle Hardrups motiv være for at dræbe de der to bankansatte? Hvorfor nøjes han ikke bare med at skaffe pengene og løbe sin vej?

Frederik Strand: Hvis jeg skulle pege på motiv, så er det et motiv, som er sådan lidt specielt og ikke særlig konkret. Men de var jo ved at lave dette politiske parti her, og til det der hed de penge. Og man skal være opmærksom på, at Palle Hardrup har hele sit liv. Der søger han efter en mening, et ståsted, også af mere mystisk og måske okkult karakter. Og der finder han jo først

nazismen, hvor han er interesseret i nogle af de mere mystiske sider af nazismen, og det optager ham jo meget, så han træder ind i Hipo. Og så er der sådan. Han kommer ud af fængslet og står på en måde i sådan et eksistentielt vakuum. Og hvad sker så? Ja, så bliver han så involveret det nye politiske parti. Men partiet kan ikke rigtigt slå igennem, og til det behøver han penge, og derfor laver han så bankrøveriet. Sådan ser jeg det i hvert fald, at det er det, der er hans motiv. Om han også har været psykisk ustabil? Det har sikkert også spillet ind her på en eller anden måde, og det er måske også det, der munder ud i det her og de katastrofale konsekvenser inde i banken. Men jeg tror, at denne eksistentielle søgen, som ligesom præger Palle Hardrup, at det i virkeligheden måske er det, der er baggrunden for, at han laver bankrøveriet og dermed de her fatale drab.

Fortæller: Du har lyttet til historien om hypnosemordene. Ondskaben ligger hele tiden og lurder i hovedpersonen Palle Hardrups liv. Fra hans unge år under besættelsen som nazist og Hipomand og senere den kolde martsdag i 1951, da han trykker på aftrækkeren i Landmandsbanken på Nørrebrogade i København. Spørgsmålet er, hvordan Palle Hardrup kom til at arbejde i ondskabens tjeneste? Var det af egen fri vilje? Og han offer for skytternes alt overtagende manipulerende kræfter. Eller hedder offeret i virkeligheden Bjørn Schouw Nielsen?

Louise Lindblad: Obscuritas er produceret af Louise Lindblad for Vores Tid. Redaktør er Troels Donnerborg.

Speaker1: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus Vores Tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier og nyt om episoder fra vores mange podcasts.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Obscuritas 6:2 Hypnosemordene](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid